

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/15/2018
Identifikačné číslo spisu:	7605207296
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Katarína Beniačová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7605207296.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej INKASO Pohľadávok, spol. s r. o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Hronského 2712, IČO: 36 039 039, proti povinným 1/ S., bývajúcej v J. a 2/ W., bývajúcemu v J., o vymoženie 82,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5 Er 145/2005, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. septembra 2017 sp. zn. 15 CoE 1/2017 v spojení s opravným uznesením zo 14. júna 2018 sp. zn. 15 CoE 1/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinní majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 14. apríla 2016 č. k. 5 Er 145/2005-20 zastavil exekúciu vedenú proti pôvodnej povinnej (B.) na vymoženie sumy 82,98 eur s príslušenstvom. Zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že napriek tomu, že exekúcia bola vykonávaná na podklade rozhodnutia, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky, oprávnená nepopísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a ani nepredložila dôkazy na ich osvedčenie, hoci jej táto povinnosť vyplynula z ustanovenia § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení platnom v čase jeho rozhodovania (t. j. do 30.6.2016). Preto bol daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 21. septembra 2017 sp. zn. 15 CoE 1/2017 v spojení s opravným uznesením zo 14. júna 2018 sp. zn. 15 CoE 1/2017 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a zároveň účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Po oboznámení sa s predmetným zmenkovým spisom mal odvolací súd za preukázané, že vo veci samej rozhodol zmenkový súd len na podklade tvrdení oprávnenej v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu a to výlučne na základe originálu predloženej zmenky.

Odvolací súd konštatoval, že zo spisu nevyplýva, že by zmenkový súd pred vydaním exekučného titulu skúmal právny dôvod vystavenia zmenky, resp. že by sa zaoberal obsahom zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok (napr. neprijateľnosť zmluvných podmienok). Keďže sa nepreukázal opak a pre takýto prípad zákon ustanovuje domnienku (prezumpciu), podľa ktorej platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku (§ 243f ods. 4), odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“)].

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., t. j. tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vyčítala odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci v otázke správnej interpretácie a aplikácie ustanovenia § 243f ods. 1 a 4 Exekučného poriadku. Uviedla, že odvolací súd toto ustanovenie interpretoval a aplikoval v rozpore s ústavným princípom zákazu retroaktivity, keďže akceptoval zastavenie exekúcie exekučným súdom pre nesplnenie povinnosti, ktorú v čase nadobudnutia exekučného titulu nemala a ktorú ani splniť nemohla. Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, prípadne ho zmeniť a rozhodnúť o pokračovaní v exekúcii.

4. Povinní sa písomne nevyjadrili k podanému dovolaniu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená prostredníctvom svojho zamestnanca s právnickým vzdelaním v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

6. Podľa C.s.p. sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 C.s.p.). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 C.s.p. je tiež Exekučný poriadok.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. V danom prípade odvolací súd rozhodol 21. septembra 2017. Dovolanie, ktoré bolo podané 21. novembra 2017, smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“.

9. Najvyšší súd dovolanie oprávnenej, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.